

DİLEKLERİ İNCELEME KOMİSYONU RAPORU

DİLEKLERİ İNCELEME KOMİSYONU RAPORU

TOBB Yayın No: 2018/312

TOBB yayınları için ayrıntılı bilgi
Yayın Müdürlüğünden alınabilir.

Tel : (0312) 218 20 00

Faks : (0312) 218 20 64

internet : www.tobb.org.tr

TOBB yayınlarına tam metin ve ücretsiz olarak internetten ulaşabilirsiniz.

Tasarım: Merdiven Reklam Tanıtım
Şehit Bilgin Sokak 6 /1 Demirtepe Maltepe - Ankara

Basım: Özyurt Matbaacılık
Büyük Sanayi 1. Cad. Süzgül Sk. No: 7 İskitler - Ankara

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin Genel Kurulunun Sayın Delegeleri,

Birliğimizin 24 Mayıs 2017 tarihinde yapılan 73. Genel Kurulunda Delegeler tarafından dile getirilen sorunlar ve çözüm önerileri ile oda/borsalardan intikal eden sorunlar ve bu sorunlara ilişkin çözüm önerileri, oda ve borsalarımızın görüşleri ve talepleri doğrultusunda hazırlanmakta ve Birliğimiz Yönetim Kurulunca bu çalışmalar Başbakan, Bakanlar ve bürokratlar ile yapılan görüşmeler ve toplantılarda ele alınarak, sorunların çözüm yolları araştırılmakta ve sonuçları takip edilmektedir. Konu hakkında yapılan işlemler Genel Kurul Çalışmaları Esasları Yönetmeliği hükümleri gereğince Komisyonumuzca sizler adına incelenmiş ve sonuçları özet halinde kitapçık olarak bilgilerinize takdim edilmiştir.

Ülkemizin ekonomik hayatının en üst ve tek yasal kuruluşu olan 365 Oda-Borsayı ve yine bunların bir milyon beş yüz bini aşkın üyesini temsil eden Birliğimizin, ülkemizin ve özellikle camiamızın sorunlarını tespit ederek çözüme kavuşturulması noktasında çalışmalarını her zaman olduğu gibi Başkanımız M.Rifat HİSARCIKLIOĞLU'nun önderliğinde büyük bir azim ve kararlılık içinde sürdürdüğünü izlemekteyiz.

Komisyon çalışmalarında katkılarını esirgemeyen Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Sayın M.Rifat HİSARCIKLIOĞLU'na, değerli Yönetim Kurulu Üyelerine, Komisyonumuzun sekreteryasını yürüten ve bu raporu hazırlayan Birliğimiz Odalar Müdürlüğü personeline teşekkür ederiz.

Saygılarımızla,

ÇETİN DEMİRCİ	TOBB Dilekleri İnceleme Komisyonu Başkanı
LÜTFİ KOÇ	TOBB Dilekleri İnceleme Komisyonu Sözcüsü
SAİM ALPASLAN	TOBB Dilekleri İnceleme Komisyonu Raportörü
SÜLEYMAN KOZUVA	TOBB Dilekleri İnceleme Komisyonu Üyesi
HASAN GÖKMEN	TOBB Dilekleri İnceleme Komisyonu Üyesi
HALUK TRABZON	TOBB Dilekleri İnceleme Komisyonu Üyesi
SÜLEYMAN ÖZER	TOBB Dilekleri İnceleme Komisyonu Üyesi
RİFAT SARSIK	TOBB Dilekleri İnceleme Komisyonu Üyesi

Antalya Ticaret ve Sanayi Odasından alınan 24.05.2016 tarihli yazıda; ikinci el araçta KDV indirimine ilişkin düzenleme yapılması talep edilmiştir.

Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına; KDV oranlarının, “KDV Kanununun 28 inci maddesinin Bakanlar Kuruluna verdiği yetkiye dayanılarak yayımlanan 2007/13033 sayılı Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile Kararnameye ekli (I) sayılı listede yer alan teslim ve hizmetler için %1, (II) sayılı listede yer alan teslim ve hizmetler için %8, listelerde yer almayan vergiye tabi işlemler için %18” olarak tespit edildiği belirtilerek;

KDV Kanununun 29/1 inci maddesinde mükelleflerin yaptıkları vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan KDV’den Kanununda aksine hüküm bulunmadıkça faaliyetlerine ilişkin olarak kendilerine yapılan teslim ve hizmetler nedeniyle ödenen fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen KDV’den indirebileceğinin, 30/b maddesinde ise faaliyetleri kısmen veya tamamen binek otomobillerinin kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olanların bu amaçla kullandıkları hariç olmak üzere işletmelere ait binek otomobillerinin alış vesikalarında gösterilen KDV’nin vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan KDV’den indirilemeyeceğinin hüküm altına alındığı ifade edilmiştir.

Buna göre; ikinci el araç alım-satımında uygulanan KDV oran değişikliğinin Bakanlar Kurulu kararı ile yapılabileceği, binek araç alımında yüklenen KDV’nin indirim konusu yapılabilmesinin ise ancak kanun değişikliği ile mümkün olabileceği açıklanmıştır.

Diğer taraftan yukarıda belirtilen konulardaki görüş ve önerilerin yapılacak mevzuat çalışmalarında değerlendirilmek üzere not edildiği bildirilmiştir.

Bergama Ticaret Odası tarafından 22.12.2016 tarihli yazıda; 3. Havalimanı inşaatında yerli doğal taş kullanılması talep edilmiştir.

Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğüne; “İstanbul Yeni Havalimanı’nın Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması” işi kapsamında yaklaşık 374.190 m² döşeme kaplama malzemesi kullanılmasının planlanmakta olduğu; bunun 286.940 m²’sinin yerli, 87.250 m²’sinin yabancı menşeli kaplama olduğu belirtilmiştir. Kullanılması planlanan malzemeler aşağıdaki gibi açıklanmıştır:

- 1) Granit Seramik
Menşei: Türkiye
Miktar: 272.000 m²
- 2) White G Granit (Orninantel White)
Menşei: Brezilya
Miktar: 42.000 m²
- 3) Brazillian Black Granit
Menşei: Brezilya
Miktar: 45.250 m²
- 4) Diana Granit
Menşei: Türkiye
Miktar: 14.500 m²
- 5) Marmara Beyazı Mermer
Menşei: Türkiye
Miktar: 440 m²

Diğer taraftan kurum tarafından inşa edilen havalimanlarında, mümkün olduğunca Türk doğal taşlarının ve yerli malzemenin kullanılmasının tercih edilmekle birlikte pek çok havalimanında yerli granit ve Türk doğal taşların kullanıldığı ifade edilmiştir. Ancak, kurum tarafından ihale edilerek yapımına devam edilmekte olan İstanbul Yeni Havalimanı Projesi ve benzeri diğer yapıma esas proje çalışmalarında, ihale sözleşmelerinde, yapımda kullanılacak malzemenin tanımı verilmekle birlikte menşesine dair bir kısıtlama yapılamadığı belirtilmiştir.

Adana Ticaret Odasından alınan 31.12.2016 tarihli yazıda; servis araçlarının ilgili belediyeden izin alma zorunluluğunun bulunduğu, ancak okul öncesi servis hizmetlerinin bu kapsamın dışında olduğu, servis taşımacılığı yapan araçlara (okul, personel, okul öncesi v.b.) her alan için ayrı ayrı izin belgesi verilmesi gerektiği, tüm servis taşıma faaliyetlerini kapsayacak bir şekilde izin verilmesinin haksız rekabet ve kazanca sebep olduğu belirtilerek; mevzuat hükümlerine açıklık getirilmesi ve tüm illerde yoruma imkân vermeksizin eşit mesafede uygulanması talep edilmiştir.

İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğüne; 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ve Okul Servis Araçları Hizmet Yönetmeliği kapsamında konunun değerlendirilmesi gerektiğinin İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğüne bildirildiği ve anılan cevabi yazıda; "Mevzuatta her türlü servis ve toplu taşıma araçlarına izin verme yetkisinin büyükşehir belediyesine ait olduğu, dolayısıyla okul öncesi servis hizmetlerinin de bu kapsama dâhil olduğu, servis taşımacılığı yapan araçlara (okul, personel, okul öncesi vb.) her alan için ayrı ayrı izin verilmesi yerine tüm servis taşıma faaliyetlerini kapsayacak şekilde izin verilmesinin haksız rekabet ve kazanca sebep olduğu düşünülüyorsa, bu durum büyükşehir belediye başkanı ya da görevlendirdiği kişinin başkanlığında, kamu kurum ve kuruluşları ile Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu'nun görevlendireceği ilgili odanın temsilcisinin katılacağı Ulaşım Koordinasyon Merkezi toplantılarında ele alınıp çözüme kavuşturulabileceği değerlendirilmektedir" şeklinde görüş bildirdiği belirtilmiştir.

İzmir Ticaret Borsasından alınan 02.01.2017 tarihli yazıda; satış salonlarında gerçekleştirilen alım satım işlemlerinin tescilinin faturasının yedi gün içinde ibrazı kaydıyla gerçekleşmesine dair teamül belirlenmesi talep edilmiştir.

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı İç Ticaret Genel Müdürlüğüne; konunun 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununun 34 üncü maddesinde, Borsaların görevinin, borsaya dahil maddelerin borsada alım satımını tanzim ve tescil etmek ve borsada oluşan her günlük fiyatlarını usulü dairesinde tespit ve ilan etmek olarak sayıldığı belirtilmiştir.

Kanunun 46'ncı maddesinin ikinci fıkrasında ise; "Borsalarca gösterilen yerlerde yapılan işlemler aynı gün, borsa dışında alınıp satılmasına müsaade edilen maddelere ait işlemler en geç otuz gün içinde tescil ettirilir." hükmünün bulunduğu ifade edilmiştir.

Ticaret Borsalarına Tabi Maddeler ve Bu Maddelerin Alım veya Satımlarının Tescili Hakkında Yönetmelik'in Tescil Süresi başlıklı 11'inci maddesinde "Borsa yerinde yapılan işlemlerin aynı gün, borsanın çalışma alanı içinde olmakla beraber borsa yerinin dışında alınıp satılmasına müsaade edilen maddelere ait işlemler en geç otuz

gün içinde tescil ettirilir. Üyelerin iradesi dışında meydana gelen ve mecliste kabul edilen mücbir sebepler dışında, belirtilen sürelerde tescil zorunluluğunun yerine getirilmemesi halinde, tescil ücreti yüzde elli fazlasıyla tahsil olunur” hükmünün bulunduğu dile getirilmiştir.

Anılan Yönetmeliğin 16’ncı maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca birliğinizce hazırlanan tip beyannamelerde de fatura veya müstahsil makbuzunun numarasına yer verildiği belirtilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu’nun Fatura Nizamı başlıklı 23115 maddesinde belirtilen faturanın, malın teslimi veya hizmetin yapılmasından itibaren azami yedi gün içinde düzenlenebilmesi imkânı tanınması ve bu süre içerisinde düzenlenmeyen faturaların hiç düzenlenmemiş sayılması hususunun, süresinden sonra düzenlenen veya hiç düzenlenmeyen fatura için kesilecek ceza bakımından önem arz ettiği; nitekim aynı Kanunun 3’üncü maddesinde «vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu” hüküm altına alınmakta olup, faturanın 7 gün içinde kesilmesi kuralının, faturanın mal veya hizmetin teslimiyle birlikte veya daha önceden düzenlenmesine bir engel teşkil etmediği değerlendirilmiştir.

Dolayısıyla borsalarca gösterilen yerlerde yapılan işlemlerin aynı gün tescil ettirilmesinin kanun gereği olduğu, verilen örnekte işlemin, alım satımın tanzim edildiği yerlerde gerçekleşmesi ve işlem tahtasına yazdırılması durumunda, beynamede fatura bilgilerinin de yer alması nedeniyle, faturanın da kesilerek, aynı gün tescil ettirilmesi gerektiği; gerçekleşen işleme ilişkin faturanın aynı gün düzenlenmemesi durumunda ise sadece fatura tarih ve numarasını daha sonra ibraz edilerek doldurulması kaydıyla borsada oluşan her günlük fiyatların tespiti, işlemlerin tescili ve ilan edilmesinin günlük işlem tahtası bilgilerine göre de yapılabileceği değerlendirilmiştir.

Borsa içi muamelenin aynı gün tescil zorunluluğunun yerine getirilmemesi halinde ise tescil ücreti yüzde elli fazlasıyla tahsil olunacağından bu işleme ilişkin faturanın ibraz edildiği tarihte yapılacak tesciller için geç tescil hükümlerinin uygulanmasının gerekeceği ifade edilmiştir.

Kayseri Ticaret Odasından alınan 20.01.2017 tarihinde alınan yazıda; cezalı hal rüsumunun sadece komisyonculara uygulandığı belirtilerek, bu cezanın müteselsilen sorumlu olan diğer kişiler ile paylaştırılması talep edilmiştir.

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı İç Ticaret Genel Müdürlüğünce; 5957 sayılı Sebze ve Meyvelerile Yeterli Arz ve Talep Derinliği Bulunan Diğer Malların Ticaretinin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 5’inci maddesinin üçüncü fıkrasında; komisyoncuların alıcı ve satıcı arasında aracılık etmek, onların haklarını gözetmek, mesleki bilgi ve deneyimlerine dayanarak piyasanın durumu hakkında en doğru bilgileri aktarmak ve piyasanın oluşumuna katkı sağlamakla görevli olduğunun; dördüncü fıkrasında; komisyoncuların aracılık faaliyetleri sırasında kendi kusurlarından kaynaklanan veya kötü niyete dayanan her türlü eylemlerinden sorumlu olduğunun, 8’inci maddesinin dokuzuncu fıkrasında; cezalı hal rüsumundan, malları taşıyan nakliyeciler ya da depolayanların mal sahibiyle birlikte müteselsilen sorumlu olduğunun hüküm altına alındığı belirtilmiştir.

Bakanlıkça, Sebze ve Meyve Ticareti ve Toptancı Halleri Hakkında Yönetmeliğin 40'ıncı maddesinin birinci fıkrasında; komisyoncunun bildirimciler arasında sayıldığı, dördüncü fıkrasında; kendilerince üretilen henüz satışa konu olmamış malları depolama amacıyla sevk eden ya da toptancı halinde işyeri bulunan üreticilerin de Sisteme kaydolacağı, bildirim miktarının altındaki malların sevk eden üreticiler hakkında bu hükmün uygulanmayacağı; 41 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasında; bildirim miktarı veya üzerindeki malların üretildiği yerden veya girdiği gümrük kapısının bulunduğu yerden her ne sebeple olursa olsun sevkinden önce Sisteme bildirilmek zorunda olduğu, onuncu fıkrasında; kendilerince üretilen henüz satışa konu olmamış malları, üretim yaptığı yerdeki toptancı haline veya sınai işletmeye ya da tasnifleme ve ambalajlama tesisine götüren üreticiler hakkında dokuzuncu fıkra hükmünün uygulanmayacağı ve bu mallara ilişkin bildirim malı teslim veya satın alan kişilerce yapılacağı belirtilmiştir.

Ayrıca, mezkûr Yönetmeliğin 43'üncü maddesinin birinci fıkrasında; Sisteme kaydolmanın ve bildirim miktarı veya üzerinde alımı, satımı ve devri yapılan mallara ilişkin bildirimde bulunmanın bildirimcilerin yükümlülükleri arasında sayıldığı dile getirilmiştir.

Bu itibarla, komisyonculuk faaliyetinin mezkûr Kanunda öngörülen şekilde yapılabilmesi, alıcılar ile satıcılar arasındaki mal akışının takip edilebilmesi için komisyonculara da bildirimci rolü tanımlanmış ve alım satımına aracılık edilen malların bildirimlerinin aracılık faaliyetini gerçekleştirecek kişilerce yapılması sağlanmış olduğundan, bildirimsiz mal ticareti yapılmasından kaynaklanan müeyyidelerde komisyoncular için müteselsil sorumluluğun değil, alım ve satım bildirimlerinin yapılmamış olmasından kaynaklı asli bir sorumluluğun söz konusu olduğu ifade edilmiştir.

Antalya Ticaret ve Sanayi Odasından alınan 01.02.2017 tarihli yazıda; kimyevi, organik gübre fiyatlarının makul seviyelere çekilmesi talep edilmiştir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Bitkisel Üretim Genel Müdürlüğünce; bakanlık tarafından gerçekleştirilen hizmetlerin Bakanlığın Merkez Döner Sermayesi tarafından belirlenmekte olduğu ve her yıl bakanlığın Destek Hizmetleri Daire Başkanlığınca, Bakanlık web sayfasında ilan edildiği belirtilmiştir. Bakanlıkça gerçekleştirilen hizmet bedellerinin belirlenirken eşit işe eşit ücret prensibi güdüldüğü ve yürütülen benzer hizmet bedellerinin gözetildiği ifade edilmiştir. Bu itibarla; Bitkisel Üretim Genel Müdürlüğünce, üreterek veya ithal edilerek piyasaya gübre arz eden firmalara düzenlenen Lisans belgesi ile piyasaya arz ettikleri her bir ürün için düzenlenen Tescil belgelerinin ücretlerinin, Bakanlığın diğer Genel Müdürlüklerince yürütülen benzer hizmet ücretleri gözetilerek belirlendiği ifade edilmiştir.

Antalya Ticaret ve Sanayi Odasından alınan 23.02.2017 tarihli yazıda; emlak müşavirlerinin ve emlak müşavirliği mesleğinin hak ettiği kariyer ve unvanı kazanması, hizmet kalitesinin yükseltilmesi, yaşanan mağduriyetlerin önlenmesi, vatandaşların ve meslek mensuplarının hizmetleri en üst noktada almasının sağlanması için "Lisanslı Emlak Müşavirliği, Emlak Müşavirliği ve Emlak

Komisyonculuğu Kanun Taslağı'nın bir an önce yasallaştırılmasının sağlanması talep edilmiştir.

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı İç Ticaret Genel Müdürlüğüne; 14/01/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun 29/0112015 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girdiği, Kanunun "Görev ve yetkiler" başlıklı 16'ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ile Bakanlığın, taşınmaz ve ikinci el motorlu kara taşıtı alım satım gibi ticari faaliyetleri yürütenlere yönelik mesleki davranış kurallarının belirlemeye ve bu faaliyetlerin yürütülmesine ilişkin düzenlemeler yapmaya görevli ve yetkili kılındığı; bu doğrultuda, taşınmaz ticaretinde aracılık ve danışmanlık faaliyetleri ile bu kapsamda yürütülecek diğer faaliyetlere ilişkin usul ve esasların düzenlenmesine yönelik ikincil mevzuat çalışmalarının hâlihazırda devam etmekte olduğu; söz konusu çalışmaların kısa süre içinde tamamlanarak kamuoyu ile paylaşılmasının planlanmakta olduğu ifade edilmiştir.

Ödemiş Ticaret Odasından alınan 28.02.2017 tarihli yazıda; Süt Kayıt Sisteminin eksikliklerinin giderilmesi ile Süt ve Süt Ürünleri Sektörüne ilişkin sorunların çözülmesi talep edilmiştir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Hayvancılık Genel Müdürlüğüne; Çiğ Süt Desteklemesi çalışmalarının 2009 yılından itibaren Bakanlığın koordinasyonunda TSUMB ile beraber Ulusal Süt Kayıt Sistemi (USKS) üzerinden 2016 yılının Haziran ayına kadar yapıldığı belirtilmiştir.

Bakanlığa ait tüm yazılımların Tarım Bilgi Sistemi (TBS) çatısı altında birleştirilecek olması nedeniyle Genel Müdürlükçe kullanılan kayıt sistemlerinin "Hayvancılık Bilgi Sistemi" adı altında tek bir sistemde birleştirilmesine ilişkin çalışmalar kapsamında Bakanlık Süt Kayıt Sistemi (BSKS) oluşturulduğu; Çiğ Süt destekleme ödemelerinin 2016 Temmuz ayından itibaren BSKS üzerinden yapıldığı ifade edilmiştir.

Bu sistem kapsamında çiğ süt desteklemesi çalışmalarında; 5200, 5996, 1163 sayılı kanunlara göre kurulmuş süt üretici birlikleri, ıslah amaçlı yetiştirici birlikleri ve kooperatif üst/bölge birliklerine, il müdürlüklerinin uygun görüşü ile veri girişi yetkisi verilmiş olduğu, söz konusu örgütlerin kendi üyelerine ait çiğ süt makbuz/fatura girişini yapabildiği belirtilmiştir.

Ayrıca, ülkemizde üretilen çiğ sütün sözleşmeli usulde alım satımına ilişkin Resmi Gazetede yayınlanan 16.04.2015 tarih ve 29328 sayılı Yönetmelikte; Sanayiye arz edilen çiğ sütün alım ve satımının sözleşmeli usulde yapılması, üretici/üretici örgütü ve alıcı arasında uyulması gereken kuralların belirlenmesi, üretim ve pazarlamada sürdürülebilirliğin sağlanması, arz talep dengesinin oluşturulması, fiyat esnekliğinin giderilmesi ve çiğ süt üretiminde izlenebilirliğin sağlanması ile ilgili usul ve esaslarının belirtildiği; üreticiye pazar garantisi, sanayiciye hammadde için arz güvenliği sağlayacak piyasa mekanizmasının oluşturulmasının hedeflendiği ifade edilmiştir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Tarım Reformu Genel Müdürlüğüne; gelişmekte olan birçok ülkede olduğu gibi, Türkiye'de de kırsal kesimde yaşayan nüfusun büyük çoğunluğu geçimini tarımdan sağladığı; Türkiye'deki tarımsal işletmelerin ise genellikle küçük ve orta ölçekli işletmeler olduğu belirtilmiştir. Bu işletmelerin örgütlü bir yapıya sahip olmadıkları, üretimde kullandıkları girdileri

uygun koşullarda sağlayamadıkları ve bu işletmelerin ürünlerini de uygun koşullarda satamadıkları dile getirilmiştir.

Ayrıca, hayvansal üretimde üstün verimli tür ve ırkların ıslah edilmesinde üreticilerin bir araya getirilerek teşkilatlanmalarının sağlanmasının gerektiği; bu doğrultuda Bakanlığın faaliyet alanında çeşitli kanunlarla kurulmuş kooperatifler ve birlikler bulunduğu belirtilmiştir.

Günümüzde kırsal alanda yaşayan çiftçilerimizin tarımsal sulama, su ürünleri, bitkisel üretim, hayvansal üretim, el sanatları, ormancılık ve şeker sanayinin temeli olan pancar üretimi ile ilgili tarımsal amaçlı kooperatifler olmak üzere 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu kapsamında 10.380 adet kooperatif, 2.565.174 adet ortağı ile faaliyet gösterdiği ifade edilmiştir.

Türkiye’de pazara yönelik üretim yapan işletmelerin oluşturduğu tarım kesiminin, üretmiş oldukları ürünleri ulusal ve uluslararası pazarlarda satma konusunda etkili olabilmeleri amacıyla lobi faaliyetleri yürüterek politikacılara etki yapmak, çiftçiye danışmanlık hizmetleri yapmak ve pazarlamadaki ve piyasadaki boşlukları göstermek şeklinde özetlenebilecek faaliyetleri yürüten üretici birlikleri bulunduğu; bu birliklerin 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu kapsamında kurulduğu, şu an itibarıyla 318 adet süt üretici birliği ve bu birliklere bağlı 266.365 üye üretici bulunduğu belirtilmiştir.

Hayvan gen kaynaklarının korunması, araştırılması, tespiti, ıslahı, geliştirilmesi, yaygınlaştırılması amacıyla yetiştiricilerin bir araya gelerek 5996 Sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun ilgili maddeleri kapsamında ıslah amaçlı yetiştirici birlikleri kurduğu; birliklerin sığır, manda, koyun-keçi ve tavuk türlerinde faaliyet gösterdiği açıklanmıştır.

Bu birliklerden bazılarının Bakanlıkla koordine olarak ıslah programları yürüttüğü büyükbaş ve küçükbaş hayvanların süt ve et verimlerinin yükseltildiği; halen 185 adet sığır, manda ve koyun-keçi türünde ıslah amaçlı yetiştirici birliğinin ve bu birliklere üye olan 377.457 adet yetiştiricinin bulunduğu belirtilmiştir.

Ülkemizde üretilen sütün 2016 yılı verilerine göre 8,8 milyon tonunu kayıt altına alındığı, bunun 4.2 milyon tonunun, hayvancılık alanında faaliyet gösteren üretici örgütleri ortak veya üyeleri tarafından üretildiği ifade edilmiştir.

Görülebileceği üzere Bakanlığın görev alanında faaliyet gösteren ve çeşitli kanunlarla kurulmuş kooperatif ve birliklerin süt sektöründe etkili olmaya başladığının görüldüğü dile getirilmiştir.

Bununla birlikte, uzun vadede örgütlenmedeki sorunların azaltılarak, markalaşmanın sağlanarak pazarlamada daha etkin olunabilmesi açısından bölgede süt sığırcılığı konusunda süt işletmelerinin Tarıma Dayalı İhtisas ve sütün işlenmesine yönelik sanayi tesislerinin yer alacağı Organize Sanayi Bölgesi kurulması fikrinin değerlendirilmesinde fayda olduğu ifade edilmiştir.

Tarıma Dayalı İhtisas Organize Sanayi Bölgeleri ile ilgili iş ve işlemlerin, 12/4/2000 tarih ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu ve 10/11/2009 tarihli ve 27402 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tarıma Dayalı İhtisas Organize Sanayi Bölgeleri Uygulama Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde yürütülmekte olduğu; tarımsal amaçlı üretim yapan üretici ve kooperatiflerin, ürettikleri ürünlerini pazarlarda tanıtmaya,

pazarlama ve yeni pazarlara açılma şanslarını arttırabilmek amacıyla 2015-2019 yılları arasında uygulanmak üzere "Tarımsal Örgütlerin Pazarlama Kabiliyetlerinin Geliştirilmesi Projesinin" hayata geçirildiği, söz konusu projenin 7 pilot ilde devam ettiği, projenin 2018 ve 2019 yıllarında 81 ile yaygınlaştırılacağı, 2018 yılı yaygınlaştırma programına İzmir ilinin de dâhil edilmesinin düşünüleceği belirtilmiştir.

Kocaeli Ticaret Odasından alınan 02.03.2017 tarihli yazıda; yemek çeki hizmeti veren şirketlerin belirlemiş oldukları komisyon oranlarının çok yüksek olduğundan bahisle, bahsi geçen komisyon oranlarının yasal bir düzenleme ile sınırlandırılması talep edilmiştir.

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı İç Ticaret Genel Müdürlüğüne; 14/01/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 29/01/2015 tarihinde yürürlüğe girmiş olduğu, gerek Kanun gerekse Kanunun uygulamasını gösteren ikincil mevzuatta yemek çeklerine ilişkin herhangi bir düzenleme bulunmadığı, bununla birlikte; söz konusu talebi işleyen yazının perakende ticarete yaşanan sorunların çözümüne ilişkin çalışmalarda değerlendirilmek üzere kayıt altına alındığı belirtilmiştir.

Ödemiş Ticaret Borsasından alınan 13.03.2017 tarihli yazıda; borsa kotasyonuna tabi olan bir ürünün hale girme zorunluluğu bulunduğu ve Borsa üyelerinin tescil ücretinin yanı sıra %2 oranında hal rüsumu ödemek zorunda kaldıklarından dolayı sıkıntı yaşadıkları belirtilerek; Borsa kotasyonuna tabi olan kestane ürünüde hale girme zorunluluğunun kaldırılması ve hal rüsumu alınmaması talep edilmiştir.

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı İç Ticaret Genel Müdürlüğüne; 5957 sayılı Sebze ve Meyveler ile Yeterli Arz ve Talep Derinliği Bulunan Diğer Malların Ticaretinin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrasında; " malların toptan alım ve satımının toptancı hallerinde yapılacağı, ancak, bu maddenin birinci fıkrasının (a), (b), (c), (ç), (d) ve (f) bentlerinde belirtilen sınai üretimde kullanılmak üzere satın alınan mallar, ihraç edilmek üzere satın alınan mallar, ilgili mevzuatı çerçevesinde ithal edilen mallar, 1/12/2004 tarihli ve 5262 sayılı Organik Tarım Kanunu kapsamında organik tarım faaliyetleri esaslarına uygun olarak üretilen ham, yarı mamul veya mamul haldeki sertifikalı ürünler, üretici örgütlerince toptancı hali dışında satılan mallar, iyi tarım uygulamaları kapsamında sertifikalandırılan ürünlerin toptan alım ve satımlar ile perakende ya da toptancı halinde toptan olarak satmak veya münhasıran kendi tüketiminde kullanmak üzere fatura veya müstahsil makbuzu ile üreticilerden yapılan toptan alımları toptancı haline bildirilmek kaydıyla toptancı hali dışında da yapılabileceği, elektronik ticaret yoluyla yapılan satışların da bu madde kapsamında olduğu" hükümlerinin bulunduğu belirtilmiştir.

Sebze ve Meyve Ticareti ve Toptancı Halleri Hakkında Yönetmeliğin 44'üncü maddesinin birinci fıkrasında; ilgili mevzuatı çerçevesinde ithal edilen mallar ile fatura veya müstahsil makbuzu ile üreticilerden satın alınan mallardan, toptancı halinde satılanlardan yüzde bir, toptancı hali dışında satılanlardan yüzde iki oranında hal rüsumu alınacağı, ikinci fıkrasında; bildirimde bulunmak kaydıyla; sınai üretimde kullanılmak üzere satın alınan mallardan, ihraç edilmek üzere satın alınan mallardan, 1/12/2004 tarihli ve 5262 sayılı Organik Tarım Kanunu kapsamında organik

tarım faaliyetleri esaslarına uygun olarak üretilen ham, yan mamul veya mamul haldeki sertifikalı ürünlerden, iyi tarım uygulamaları kapsamında sertifikalandırılan ürünlerden, üreticilerce perakende olarak doğrudan tüketicilere satılan mallardan, üretici örgütlerince toptancı hali içinde ve dışında satılan mallardan hal rüsumu alınmayacağına, üçüncü fıkrasında, sınai üretimde kullanılmak veya ihraç edilmek üzere bildirimde bulunulan ancak sınai üretimde kullanılmayan ya da ihraç edilmeyen malların iç piyasada satışa sunulan kısmından birinci fıkraya göre hal rüsumu alınacağına hüküm altına alındığı ifade edilmiştir.

Mezkûr Yönetmeliğin 58'inci maddesinin birinci fıkrasında; toptancı halinde veya hale bildirilerek işlem görecekt malların, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlıkça belirleneceği, geçici 1 inci maddesinin yirmi üçüncü fıkrasında; 58 inci maddeye göre belirleme yapıncaya kadar, teamülen toptancı hallerinde alınıp satılan malların işlem görmeye devam edeceği ifade edilmiştir.

Sistemin faaliyete alındığı tarihten bugüne kadarki dönem içinde belediyelerden ve meslek mensuplarından konuya ilişkin alınan geri dönüşler ile Türkiye İstatistik Kurumu ve ilgili federasyonların temsilcileri ile yapılan toplantılar sonucunda elde edilen bilgiler kapsamında toptancı halinde veya hale bildirilerek işlem görecekt malların Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle belirlendiği, 28110/2016 tarihli ve 29871 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Toptancı Halinde veya Hale Bildirilerek İşlem Görecekt Mallar Hakkında Tebliğ ile yürürlüğe konulmuş ve başvuruya konu kestane ürününün de Tebliğ kapsamına dahil edildiği açıklanmıştır.

Bu kapsamda;

1) Başvuruda ifade edilen "üretilen kestane ürününün %90'ının ihracata konu olduğu» bilgisi çerçevesinde ihraç edilmiş ürünlere bildirim yapılmak şartıyla hal rüsumu muafiyetinin tanındığı, böylelikle ihracatçılara yönelik gerekli kolaylığın ve desteğin sağlandığı, ihracata konu ürünlerin iç piyasaya sunulması halinde ise hal rüsumu tahakkukunun gerçekleşmekte olduğu belirtilmiştir.

2) Yine başvuruda ifade edilen "borsa kotasyonuna tabi olan kestane ürününe hale girme zorunluluğu getirilmesinin ek maliyetler getirdiği" ifadesi çerçevesinde ise; Sebze ve Meyve Ticareti ve Toptancı Halleri Hakkında Yönetmeliğin 44'üncü maddesinin birinci fıkrası gereğince toptancı halinde satılan mallardan yüzde bir, toptancı hali dışında satılan mallardan yüzde iki hal rüsumu alınacağı hükmünden «kestane» ürününün bildiriimi yapılmak kaydıyla hal dışında da satılabileceği söylenmiştir.

Sonuç olarak; bahse konu ürünün bildiriimi yapılmak kaydıyla hale girme zorunluluğunun bulunmadığı, ihracata konu olması halinde ise hal rüsumundan muaf olduğu ve mevcut düzenlemenin ek bir maliyet getirmediği ifade edilmiştir.

Susurluk Ticaret Borsasından alınan 06.04.2017 tarihli yazıda; üyelerden gelen talepler doğrultusunda, küçükbaş hayvan alımı, satımı ve kesiminde kayıt dışının önüne geçmek ve haksız rekabet şartlarını ortadan kaldırmak için büyükbaş hayvan etine verilen desteğin kuzu etine de verilmesi talep edilmiştir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Hayvancılık Genel Müdürlüğünce; küçükbaş hayvanların kesimi sonrası, elde edilen karkasların hayvancılık desteklemeleri

kapsamına alınması yönündeki taleplerin, hayvancılık destekleriyle ilgili daha sonra yapılacak taslak çalışmalarda değerlendirileceği belirtilmiştir.

Sakarya Ticaret ve Sanayi Odasından alınan 05.06.2017 tarihli yazıda; meslek grubu üyelerinin sorularını giderebilmek ve bilgilendirmek üzere doğalgaz sektöründeki uygulamalara ilişkin Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan görüş talep edilmiştir.

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunca; Doğal Gaz Piyasası Dağıtım ve Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğinin, Kurumun mevzuat çalışmaları kapsamında revize edildiği ve söz konusu değişikliğin 09/06/2017 tarih ve 30091 sayılı Resmi Gazetede yayımlandığı belirtilmiştir.

Sakarya Ticaret ve Sanayi Odasının söz konusu talep yazısının, mevzuat değişikliği öncesi dönem olan 05/06/2017 tarihli olması nedeniyle incelemenin, Yönetmelik değişiminden önceki şekil ile ele alındığı ifade edilmiş ve değerlendirmenin aşağıdaki gibi olduğu belirtilmiştir.

Yönetmeliğin;

“Tanımlar” başlıklı 4 üncü maddesinde “5) Abone bağlantı bedeli: Sayaç dahil dağıtım şebekesinin abone iç tesisatına bağlantısı için gereken proje, işçilik, malzeme, kontrol ve onay harcamalarının abone başına düşen payını ifade eden sabit bedeli, ...”

7) Bağlantı hattı: Ulusal iletim şebekesini veya dağıtım şebekesini serbest tüketici servis kutusuna veya basınç düşürme ve ölçüm istasyonuna bağlayan boru hattının ve servis kutusu veya basınç düşürme ve ölçüm istasyonu dahil ilgili teçhizatı, ...

19) İç tesisat: Basınç düşürme ve ölçüm istasyonu veya servis kutusu çıkışından itibaren sayaç hariç, müşteri tarafından yaptırılan ve mülkiyeti müşteriye ait olan boru hattı ve teçhizatı ile tüketim cihazları, artık gaz çıkış borusu, baca ve havalandırma sistemleri gibi tesisatı, ...

23) Müşteri: Serbest veya serbest olmayan tüketiciyi, ...

29) Serbest tüketici: Yurt içinde herhangi bir üretim şirketi, ithalat şirketi, dağıtım şirketi veya toptan satış şirketi ile doğal gaz alım-satım sözleşmesi yapma serbestisine sahip gerçek veya tüzel kişiyi,

30) Serbest olmayan tüketici (abone): Doğal gazı kendi kullanımı için dağıtım şirketlerinden almak zorunda olan gerçek veya tüzel kişiyi, ...

32) Servis hattı: Dağıtım şebekesini abone servis kutusuna veya basınç düşürme ve ölçüm istasyonuna bağlayan boru hattı ve servis kutusu veya basınç düşürme ve ölçüm istasyonu dahil ilgili teçhizatı,

33) Servis kutusu: Servis ya da bağlantı hattının bitimine konulan ve içinde servis regülatörü veya servis regülatör-sayaç seti ve/veya vana bulunan kutuyu ya da ana kapama vanasını, ... ifade eder.” hükmü,

Bağlantı başlıklı 36’ncı maddesinde “Dağıtım şirketi, sorumluluk alanında bulunan tüketicileri talep etmeleri halinde, dağıtım şebekesine bağlamakla yükümlüdür. Ancak bağlantı yapma yükümlülüğü, dağıtım şirketinin tasarrufu altındaki sistemin bağlantı

yapmaya imkân veren kapasitede olmasına ve bağlantının teknik ve ekonomik olarak mümkün olması yanında talep sahibinin ilgili mevzuatta öngörülen işlemleri yapmasına bağlıdır. Dağıtım şirketinin, sorumluluk alanı dışına bağlantı yapabilmesi Kurul izni ile mümkündür.

Dağıtım şirketine yapılacak bağlantı talepleri; bağımsız bölüm maliki, binanın veya tesisin sahibi ya da bunların yetkili temsilcilerince yapılır. Dağıtım şirketi, bağlantı talebini en geç on beş gün içinde değerlendirir ve talebi uygun bulması durumunda bağlantının gerçekleştirilmesi için gereken işlemleri yapar, uygun bulmaması halinde ise gerekçelerini yazılı olarak talep sahibine bildirir. Talebi uygun bulunan talep sahibi ile bağlantı anlaşması imzalanır.

Bağlantı hattı, servis hattı ve sayacın mülkiyetinin dağıtım şirketine devriyle ilgili hususlar talep sahibi ile dağıtım şirketi arasında yapılacak Bağlantı Anlaşmalarında yer alır.

Abone bağlantı bedeli, bağlantı anlaşmasının imzalanması sırasında bir defaya mahsus olmak ve iade edilmemek üzere dağıtım şirketince tahsil edilir. Servis hattı, abone bağlantı bedelinin tahsilinden itibaren en geç otuz gün içerisinde tamamlanır, ancak talep sahibinin kabul etmesi halinde ve Bağlantı Anlaşmasına son tarihin yazılması kaydıyla bu süre doksan güne kadar uzatılabilir. Aynı adresle ilgili daha önce bağlantı bedeli alınmış ise bu bedel tekrar alınmaz. ...

Münferit bağlantı veya servis hattı alan mal ve/veya hizmet üretim amaçlı doğal gaz kullanıcılarının bu hatları üzerinden başka bir müşteriye bağlantı yapılması durumunda, hattın bedelini ödemiş olan müşteriye taraflarca belirlenecek katılım payı ödenir ..." hükmü,

"Müşteri Sözleşmeleri" başlıklı 38 inci maddesinde "Abonelik sözleşmesi; iç tesisatın onayını müteakip gerekli belgelerin dağıtım şirketine ibrazından ve ilgili mevzuat çerçevesinde belirlenmiş güvence bedelinin tahsilinden sonra imzalanır. Abonelik sözleşmesi, doğal gazı fiilen kullanacak alan gerçek veya tüzel kişi veya bunların yetkili temsilcileriyle yapılır..." hükmü,

"Güvence bedeli" başlıklı 39 uncu maddesinde "Dağıtım şirketi, alacaklarını garanti altına alabilmek amacıyla, mekanik sayaç kullanan abonelerden abonelik sözleşmesinin imzalanması sırasında bir defaya mahsus olmak üzere güvence bedeli alabilir. Ancak ön ödemeli sayaç kullanan abonelerden güvence bedeli alınmaz.

Güvence bedeli doğal gaz fiilen kullanmak üzere sözleşme yapan kişilerden veya bunların yetkili temsilcilerinden alınır..." hükmü yer almaktadır.

26/12/2016 tarih ve 6807 sayılı Doğal Gaz Dağıtım Sektörü Bağlantı ve Hizmet Bedellerine ilişkin Usul Esasların;

"Tanımlar" başlıklı 4 üncü maddesinde 4) Bağımsız bölüm sayısı (BBS): Planlı Alanlar Tip imar Yönetmeliğinde tanımlanan bağımsız bölüm brüt alanına göre tespit edilen, ilk 200 m² alan için 1 (bir) kabul edilen ve ilave her 100 m² 'ye kadar alan için bir (1) arttırılarak ifade edilen alan ölçüsünü,.. ifade eder." hükmü,

"Abone Bağlantı Bedeli" başlıklı 5 inci maddesinde "(1) Dağıtım şirketi, aboneler için Kurul tarafından belirlenen abone bağlantı bedelini uygular. Abone bağlantı bedeli BBS üzerinden hesaplanır.

(2) Abone bağlantı bedeline; sayaç ve sayaç bağlantı ekipmanlarına ilişkin malzeme bedelleri ile sayaç montaj bedeli dahildir...

(4) Merkezi sistem aboneliklerinde, BBS üzerinden hesaplanan abone bağlantı bedeline sayaç ve sayaç bağlantı ekipmanlarına ilişkin malzeme bedelleri ile sayaç montaj bedeli dahil olup merkezi amaçlı gaz kullanımı için montaj yapılacak sayaçlarla ilgili herhangi bir bedel alınmaz.” hükmü,

“Güvence bedeli” başlıklı 7’nci maddesinde “(1) Dağıtım Şirketi Yönetmeliğinin 39 uncu maddesi uyarınca alacaklarını garanti altına alabilmek adına, müşterilerinden Kurul tarafından belirlenen güvence bedelini alabilir. Güvence bedeli peşin ya da taksitlendirme suretiyle tahsil edilebilir. Güvence bedelinin taksitlendirilerek alınması durumunda, taksit tutarları toplamı bu madde kapsamında belirlenen güvence bedeli üst sınırını aşamaz...

(3) Dağıtım Şirketinin, mekanik sayaç kullanan abonelerine her bir yakıcı cihaz türüne göre ayrı ayrı; merkezi sistem aboneliklerinde ise BBS üzerinden tahakkuk ettirebileceği güvence bedeli üst sınırı Kurul tarafından belirlenir. Ön ödemeli sayaç kullanan abonelerden güvence bedeli alınmaz...” hükmü yer almaktadır.

Doğal Gaz Dağıtım Sektörü Bağlantı ve Hizmet Bedellerine ilişkin Usul ve Esaslarda yer alan bedellerin belirlenmesine yönelik alınan 26/12/2016 tarih ve 6810 sayılı Kurul Kararı uyarınca dağıtım şirketlerinin 2017 yılı için uygulayacakları bağlantı ve hizmet bedelleri üst sınırları aşağıdaki gibi belirlenmiştir.

BAĞLANTI BEDELLERİ	TUTAR
Abone Bağlantı Bedeli (TL)	455
İlave Abone Bağlantı Bedeli (TL/100 m ²)	375
Bağlantı Kontrol ve Onay Bedeli (İlk 100 metre için) (TL)	375
Bağlantı Kontrol ve Onay Bedeli (İlave her 1 metre için) (TL)	2,3
Güvence Bedeli Kombi (TL/Adet)	386
Güvence Bedeli Soba (TL/Konut)	386
Güvence Bedeli Merkezi Sistem (TL/BBS)	386
Güvence Bedeli Ocak (TL)	20
Güvence Bedeli Şofben (TL)	40

Kurul tarafından verilen Doğal Gaz Dağıtım Lisanslarının eki niteliğindeki ihale Şartnameleri “Abone Bağlantı Bedeli” başlıklı 8 inci maddesinde “...Bağımsız birim başına 180 ABD doları (KDV hariç) olan abone bağlantı bedeline merkezi ve bireysel kullanımlar için montajı yapılacak sayaçlar da dahildir. Merkezi amaçlı gaz kullanım için montajı yapılacak sayaçlarla ilgili ayrıca bir bedel alınmayacaktır. Örneğin 25 daireli bir apartman için; 25 münferit ve 1 merkezi abonelik olacak, ancak 25 x 180 = 4500 ABD doları abone bağlantı bedeli alınacaktır.” hükmü yer almaktadır.

Bu çerçevede;

1- AGDAŞ’ın dağınık hat taleplerini değerlendirmesi konusunda;

• Site içindeki tüm bağımsız bölümlerden bağlantı bedeli alınması hususuna ilişkin olarak;

Dağıtım şirketinin sitenin bulunduğu ada içerisine dağıtım şebekesi yapıp yapmayacağı hususu adres bazlı olarak ayrı bir fizibilite yapılmasını gerektirmekle birlikte, sitenin bulunduğu adanın imara açılmamış olması varsayımı üzerinden gidildiğinde;

Dağıtım şebekesini abonenin servis kutusuna bağlayan servis hattının imalatı dağıtım şirketinin yükümlülüğünde olmakla birlikte, servis hattının yapımına ilişkin müşteri ile dağıtım şirketi arasında imzalanan Bağlantı Anlaşmasına istinaden bağımsız bölüm sayısı (BBS) üzerinden hesaplanan Abone Bağlantı Bedelinin müşteri tarafından ödenmesi zorunludur. Diğer yandan, servis kutusunun çıkışından başlayan ve sayaç hariç servis kutusunu konuta bağlayan boru hattı iç tesisat olarak adlandırılmakta olup iç tesisat müşteri tarafından sertifika sahibi firmalara bedeli karşılığı yaptırılmakta ve bu iç tesisatın kontrolü dağıtım şirketince gerçekleştirilerek adrese gaz arzı sağlanmaktadır.

Yukarıda açıklanan hükümler kapsamında, site yönetimi ile dağıtım şirketi arasında servis hattı imalatına ilişkin tek bir Bağlantı Anlaşması imzalanmakta ve Abone Bağlantı Bedeli dağıtım şirketince bu Bağlantı Anlaşmasına istinaden hesaplanarak site içindeki tüm konutlardan tahsil edilmektedir. Bu çerçevede, dağıtım şirketleri bağlantı taleplerinde site yönetiminin alacağı oybirliği kararını da aramaktadır. Yani, servis hattına ilişkin Abone Bağlantı Bedeli karşılığında site yönetimi ile dağıtım şirketi arasında Bağlantı Anlaşması imzalanması; ayrıca site içindeki konutlarda kullanılacak doğal gaz için, doğal gazı fiilen kullanacak olan kişiler ile dağıtım şirketi arasında Müşteri Sözleşmesi imzalanması ve anılan sözleşmeye istinaden güvence bedeli ödenmesi gerekmektedir.

Yine, henüz site yönetiminin oluşmadığı durumlarda, dağıtım şirketince site içindeki konutların her biri ile tek tek Bağlantı Anlaşması imzalandığı uygulamalar da görülmekle birlikte, nihai olarak dağıtım şirketine ödenmesi gereken Abone Bağlantı Bedelinin toplanıyor olması ile uygulamaların aynı sonucu doğuruyor olduğu mütalaa edilmektedir.

Bu çerçevede, AGDAŞ'ın site içindeki konutlardan Abone Bağlantı Bedeli tahsil etmesi hususu ilgili mevzuata aykırılık teşkil etmemektedir.

- Site içi olmayan ama ortak kutu niteliği taşıyan bağımsız binalardan bağlantı bedeli alınması hususuna ilişkin olarak;

Bilgi talebi yazısında ifade edilen durum, doğal gaz piyasası mevzuatı kapsamında bir uygulama olmadığından, adres bazlı inceleme yapılmasını gerektirmektedir. Bu nedenle, konuyla ilgili değerlendirme yapılamamıştır.

2- AGDAŞ'ın bireysel ana hat ve servis hattı başvurularını değerlendirmek için dairelerin %75'inden zorunlu abone bağlantı bedeli talep etmesi hususu ile ilgili olarak;

Yukarıda açıklanan mevzuat hükümleri çerçevesinde, Yönetmelik'in 36'ncı maddesi kapsamında AGDAŞ'ın sorumluluk alanında bulunan tüketicileri talep etmeleri halinde dağıtım şebekesine bağlama yükümlülüğü bulunmakla birlikte, söz konusu yükümlülük dağıtım şirketinin tasarrufu altındaki sistemin bağlantı yapmaya imkân veren kapasitede olmasına ve bağlantının teknik ve ekonomik olarak mümkün olmasına bağlanmıştır.

Diğer yandan, ilgili mevzuat bölümünde belirtilen, İhale Şartnamesinin "Abone Bağlantı Bedeli" başlıklı 8'inci maddesinde yer alan hesaplama çerçevesinde servis hattı imalatının ekonomik yönden gerekli şartları sağlamasını teminen dağıtım şirketinin belli bir oranda abonelik şartı arayabileceği değerlendirilmektedir.

3- AGDAŞ'ın yatırım programına dahil olamayan yeni yerleşim olan bir sokağa ana hat çekmesi gerektiği durumda, hattın bedelinin tamamının ilk müracaat edenden alınması hususunda, ilk müracaat eden ticari bir yer ise sonradan gaz alan yan parseldeki müşterilerden hattın masrafının tahsil edilebilirken, ilk müracaat eden konut ise sonradan gaz almak isteyenlerden bu bedelin tahsil edilememesi hakkında;

Doğal gaz piyasası mevzuatı uyarınca müşteriler serbest tüketici ve serbest olmayan tüketici (abone) olarak ikiye ayrılmaktadır.

2017 yılı için geçerli olan 22/12/2016 tarih ve 6778 sayılı Kurul Kararı ile serbest tüketicilere ilişkin 18/12/2014 tarih ve 5362 sayılı Kurul Kararının aynen uygulanacağı kararı alınmış olup 5362 sayılı Kurul Kararı'nın 1 inci maddesinde "Konut tüketicileri (evsel tüketiciler) hariç olmak üzere, tüm tüketiciler serbest tüketici statüsündedir." hükmü bulunmaktadır.

Serbest tüketiciyi dağıtım şebekesine bağlayacak olan hat, ilgili mevzuatta bağlantı hattı olarak tanımlanmakta olup söz konusu hat, serbest tüketici tarafından dağıtım şirketi ya da sertifika sahibi firmaya bedeli karşılığı yaptırılmakta ve sertifika sahibi firmaya yaptırılması halinde hattın kontrolü için dağıtım şirketine de "bağlantı kontrol ve onay bedeli" ödemektedir. Bedeli serbest tüketici tarafından ödenen söz konusu bağlantı hattına yeni bağlantılar yapılması durumunda Yönetmelik'in 36'ncı maddesi kapsamında ilk hattın bedelini ödemiş serbest tüketiciye katılım payı ödenmesi gerekmektedir.

Diğer yandan, konut tüketicileri için servis hattı üzerinden yan parseldeki abonelere bağlantı yapılması hususu ilgili mevzuata aykırılık teşkil etmektedir. Bilgi talebi yazısında ifade edilen hususla ilgili olarak, Kurumumuza yapılan şikâyetler çerçevesinde dağıtım şirketlerince bağlantı amacıyla kendi yapmakla yükümlü oldukları dağıtım şebekesinin bedelinin konut abonelerine yüklendiği saptanabilmektedir. Bu tarz uygulamalar doğal gaz piyasası mevzuatına aykırı olduğu gerekçesiyle Kurumun Denetim Dairesi Başkanlığı'na bildirildiği ifade edilmiştir.

Sakarya Ticaret ve Sanayi Odasından alınan 06.06.2017 tarihli yazıda; medikal ürün ticareti ile iştigal eden üyelerin sorunlar iletilmiş olup, sorunların çözümü için destek talep edilmiştir.

Sağlık Bakanlığı Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunca; Sakarya İl Sağlık Müdürlüğü'nün İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu'na yapmış olduğu başvuruya istinaden eczanelerde tıbbi cihaz satışının, tıbbi cihaz satış merkezlerin aleyhine haksız rekabet oluşturması konusunda kurumun görüşünü talep eden ve ulusal market zincir mağazalarında tıbbi amaçlı kullanılması gereken ürünlerin, üzerine «tıbbi ürün değildir» ibaresi yazılarak satışının yapılması konusundaki daha önce Bakanlığa yapılmış olunan başvuruya istinaden bir girişimde bulunulmadığını ifade eden ilgi yazı ve ekinin incelendiği belirtilmiştir.

Bu çerçevede, tıbbi cihazların satış, reklam ve tanıtımları ile ilgili usul ve esasların, 15/5/2014 tarihli ve 29001 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tıbbi Cihaz Satış, Reklam ve Tanıtım Yönetmeliği ile belirlendiği; söz konusu Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (m) bendi hükmünde salt merkezinin, tıbbi cihazların satışının yapıldığı yerler olarak tanımlandığı, bununla birlikte mezkûr Yönetmeliğin “istisnai hükümler” başlıklı 33 üncü maddesinin “1- ilaçların uygulanmasında kullanılan cihazlar hariç olmak üzere münhasıran sağlık meslek mensupları tarafından kullanılması veya uygulanması gereken cihazların eczanede satışı yapılamaz. Bunun dışındaki cihazlar herhangi bir yetki veya izin aranmaksızın eczanelerde satılabilir. 2- Sadece ek-3 ‘te yer alan cihazların satışının yapıldığı yerler için yetki belgesi aranmaz.” hükümlerine yer verdiği, 6197 sayılı Eczaneler ve Eczacılar Hakkında Kanununun 28. maddesinde “...Sağlık Bakanlığınca belirlenen tıbbi malzemeler eczanelerde satılabilir.” ifadesi ile 12.04.2014 tarihli 28970 sayılı Resmi Gazetede yer alan Eczacılar ve Eczaneler Yönetmeliği’nin 42’inci maddesinde “...Kapsamı Kurumca belirlenen tıbbi malzemeler eczanelerde satılabilir.” ifadesinin yer aldığı; bu doğrultuda mevzuat ile tanımlanmış olan tıbbi cihazların eczanelerde satışının söz konusu Yönetmelik yayımlanmadan önce mümkün kılınmış olduğu, bu durumun engellenmesinin ancak 6197 sayılı Eczaneler ve Eczacılar Hakkında Kanun’unda yapılacak değişiklik ile mümkün olduğu belirtilmiştir.

Diğer taraftan 81 il valiliğine, Yönetmeliğin Ek-3 Listesinde yer alan tıbbi cihazlar haricinde kalan tıbbi cihazların Yönetmelik kapsamında yetkilendirilmemiş yerlerde satışının yapılmasının mümkün olmadığı bildirildiği ve satış gerçekleştiren market sahiplikleri haklarında ilgili mevzuat hükümlerinin tatbik edilmesinin il sağlık müdürlüklerinden istendiği belirtilmiştir.

Antalya Ticaret ve Sanayi Odasından alınan 15.06.2017 tarihli yazıda; hastanelerdeki radyolojik görüntüleme cihazları için alınan lisanslarda yaşanan sorunlar belirtilerek, bahsi geçen cihazların lisans işlemlerinin kısa sürede neticelendirilmesinin sağlanması talep edilmiştir.

Türkiye Atom Enerjisi Kurumunca; dünyadaki tüm gelişmiş ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de iyonlaştırıcı radyasyon kaynakları ile yapılan uygulamaların, iyonlaştırıcı radyasyonun zararlı etkilerinden çalışanların, halkın ve çevrenin korunmasını teminen düzenleyici/denetleyici otoritelerin yetkilendirme/lisanslama süreçlerine tabi olduğu belirtilmiştir.

Bu faaliyetlerin yürütülmesi görevinin yasalar ile kamu kuruluşlarına verildiği, ülkemizde de 2690 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kurumu Kanunu ile bu görevin kendilerinde olduğu ifade edilmiştir. Belirtilen düzenleyici/denetleyici faaliyetlerin ve hizmetlerin tüm vilayetlerdeki radyasyon kaynakları ile faaliyet gösteren kurum/kuruluşlara, kar amacı güdülmeksizin verildiği dile getirilmiştir.

Kurum tarafından yürütülen lisanslama faaliyetleri kapsamında hâlihazırda 5 yıl geçerli olmak üzere 35000’in üzerinde lisans verildiği, her bir radyasyon kaynağının/tesisinin Kurum görevlilerince yerinde radyasyon kontrolü yapıldığı, bu rakamın her geçen gün artmakta olduğu, verilmiş olan lisansların her yıl yaklaşık 1/5’i (yaklaşık 7000) için vize işlemi yapıldığı, lisanslama işlemi sonrası ise uygulama sınıfına göre değişen periyotlarda tüm kuruluşlar bünyesinde yerinde radyasyon güvenliği denetimi (yıllık ortalama 600 kuruluş) yapıldığı belirtilmiştir.

Ayrıca lisanslama sürecinin bir parçası olarak radyasyon kaynaklarının satışı/devri/sorumlu kişi değişikliği vb. nedenlerle de bir bölümü için belge değişikliği işleminin yapıldığı;bu işlemlerin yapılması sürecinde, lisans başvurusunda bulunan Kuruluşlarca yürütülen kamu hizmetlerinin aksamaması için gerekli özenin gösterilmekle birlikte iş hacmi ve lisanslamaya ilişkin sürecin doğası gereği <lisans başvurusu akabinde lisans belgesinin düzenlenerek gönderilmesi> sürecinin ortalama 1 ayı bulduğu, münferit başvurular için bu sürenin daha uzun veya kısa olabildiği dile getirilmiştir.

Kuruma yapılan müracaatlarda sıklıkla karşılaşılan ve sürecin uzamasına sebep olan;

- Kurumun <http://www.taek.gov.tr> internet sayfasında uygulamalara özgü istenen bilgi ve belgeler veya projelerde bulunması gerekli hususlar detaylı bir şekilde belirtilmemesi
- “Zırhlama Uygunluk Raporu” ve “Lisans başvurusu» aşamalarında Kurum internet sayfasında yer alan işleme ilişkin istenilen bilgi/belgeler ile birlikte konuyla ilgili teknik bilgiye sahip kişilerin iletişim bilgilerinin de istenmesi
- Belirli bir program dâhilinde inşaatı/faaliyete geçişi ile planlanan tesislerde radyasyon kaynakları ile yürütülecek faaliyetler için başvuruların program ile paralel yürütülmemesi
- Lisans başvurusu öncesinde “Zırhlama Uygunluk Raporu” alınması zorunlu alan uygulamalar için zırhlama uygunluk raporu müracaatının lisans başvurusu ile eş zamanlı yapılması, söz konusu uygulamalarda zırhlama uygunluk raporu olmadan lisans başvurusunun değerlendirilebilmesinin mümkün olamaması
- Radyasyon kaynakları ile faaliyet gösterecek kuruluşların lisans işlemlerinin yürütülebilmesi için aranan nitelikte “radyasyondan korunma sorumlusu (RKS)” istihdam etmemesi

Develi Ticaret Odasından alınan 04.10.2017 tarihli yazıda; ulusal market sayılarının ilçe nüfusuna orantılı olarak sınırlandırılması talep edilmiştir.

Gümrük Ticaret Bakanlığı İç Ticaret Genel Müdürlüğüne; 14/01/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 29/01/2015 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girdiği; anılan Kanunun “Görev ve yetkiler” başlıklı 16’ncı maddesi ile Bakanlar Kurulunun; Bakanlığın, üst meslek kuruluşlarının görüşlerini de alarak oluşturacağı teklifi üzerine, faaliyet konusu ve kollarına göre perakende işletmelerin açılış ve faaliyete geçişinde, işletme sayısı ve bunların birbirine yakınlığı, ulaşım imkânları, işletmelerin çevreye, altyapıya ve trafiğe getireceği yükler ile can ve mal güvenliği riski gibi ekonomik, sosyal, demografik ve çevresel faktörler açısından gözetilecek kriterleri belirlemeye yetkili kılındığı belirtilmiştir.

Bu doğrultuda, Bakanlık bünyesinde, perakende işletmelerin açılış ve faaliyete geçişinde gözetilecek kriterlerin belirlenmesine yönelik hazırlanacak teklif için çalışmalara başlanmış olduğu ifade edilmiştir.

Adana Ticaret Odasından alınan 13.10.2017 tarihli yazıda; Ortadoğu ve Avrasya ülkelerinde bulunan ekonomik koşullardan dolayı gönderilen malın parasının alınamaması ve devalüasyon riski nedenleriyle 2016 – 2017 yıllarında ihracat işlemi yapılamadığı belirtilerek, reeskont döviz kredilerinin taahhüt kapama sürelerinin uzatılması talep edilmiştir.

Türkiye İhracat Kredi Bankası'na (Türk Eximbank); Ortadoğu ülkeleri ve Türkmenistan gibi Avrasya ülkelerine yönelik mal/hizmet ihracatı kapsamında kredi kullanan firmaların, kredi risklerini kapatmalarına rağmen bu ülkelerin içinde buldukları olumsuz ekonomik koşullardan bahis ile kullanmış oldukları ihracat kredilerinin ihracat taahhütlerinin kendilerinden kaynaklanmayan sebeplerden dolayı yerine getirilemediği; bu çerçevede, Türkmenistan ve Ortadoğu ülkelerine yönelik ihracat/döviz kazandırıcı hizmet satışları için kullanılan Reeskont kredilerinin ihracat taahhüt sürelerinin uzatılması taleplerinin, yetkili kurumlar olan T.C. Merkez Bankası ve T.C. Ekonomi Bakanlığı'nın değerlendirmelerine arz edildiği belirtilmiştir.

Edirne Ticaret Borsasından alınan 23.10.2017 tarihli yazıda; hayvancılığın desteklenmesi amacıyla, buğday kepeği ve tüm hayvan yemlerindeki KDV'nin kaldırıldığı, kepek ithalatındaki verginin %5'e düşürüldüğü ancak arpada %1 olan KDV'nin arpa ezmesinde %8 olarak uygulandığı belirtilerek, tüm yemlerde olduğu gibi arpa ezmesinde de KDV'nin sıfırlanması talep edilmiştir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Gıda ve Kontrol Genel Müdürlüğü'nce; ülkemiz hayvancılığının desteklenmesine, yem fiyatlarının düşmesine ve dolayısıyla gıda fiyatlarına yapacağı olumlu katkılarından dolayı arpa ezmesindeki KDV oranının, buğday kepeği ve tüm hayvan yemlerinde uygulandığı gibi sıfırlanmasının olumlu olacağı yönünde görüş bildirilmiştir.

Kumluca Ticaret Borsasından alınan 17.11.2017 tarihli yazıda; Kumluca, Finike, Demre ve Kaş ilçelerinde 13.11.2017 tarihinde yaşanan aşırı yağış ve fırtına ile oluşan hortum afetlerinin eş zamanlı olarak meydana geldiği, söz konusu olaylar sebebiyle 743 çiftçinin etkilendiği ve 2640 dekar alanın zarar gördüğü gerekçeleriyle doğal afette zarar gören çiftçilerin Vergi, SGK, Bağ-Kur ve banka borçlarında erteleme ile maddi kaynak sağlanması talep edilmiştir.

Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Sigorta Primleri Genel Müdürlüğü'nce; Antalya ilinin Kumluca, Finike, Demre, Kaş ve Kemer ilçelerinde 14/11/2017 tarihinde meydana gelen hortum afetinin genel hayata etkili olduğunun anlaşıldığı ve söz konusu ilçelerde faaliyet gösteren 5510 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı çalıştıran özel sektör işyeri işverenleri ile 5510 sayılı Kanun kapsamındaki sigortalılar ve genel sağlık sigortalıları (herhangi bir başvuruya bağlı kalınmaksızın) hakkında işlem yapılması hususunda 21/11/2017 tarihli, 5860883 sayılı yazı ile Antalya Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü'ne talimat verildiği belirtilmiştir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Tarım Reformu Genel Müdürlüğü'nce; 29 Kasım 2017 tarih ve 30255 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 2017/10935 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 01/01/2017 tarihinden 31/12/2017 tarihine kadar Türkiye genelinde meydana gelen deprem, yangın, aşırı sıcak zararı, samyeli, çığ,

heyelan, taban suyu yükselmesi, sel-su baskını, fırtına, aşırı kar yağışı, kar fırtınası, dolu, kırağı, don, kuraklık, yıldırım düşmesi, hortum ve güneş yanığı afetlerine maruz kalan ve bu afetler sebebiyle ekilişleri, ürünleri, hayvan varlıkları, tesisleri veya seraları zarar gören Çiftçi Kayıt Sistemine (ÇKS) ve Bakanlık diğer kayıt sistemlerine göre kayıtlı gerçek veya tüzel kişi üreticilerin 24/04/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu kapsamında olduğu; Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının görev alanı içerisinde yer alan tarımsal amaçlı kooperatiflerin ve Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğünün (diğer kamu kurum ve kuruluşları hariç) T.C. Ziraat Bankası A.Ş. (Banka) ve Tarım Kredi Kooperatiflerine (TKK) olan düşük faizli kredi kullandırılmasına ilişkin Bakanlar Kurulu Kararları kapsamındaki kredi borçlarının ertelenmesinin yapılacağı ifade edilmiştir.